

cíca magazin

298 Ft

63.

Szegénykámnak - főleg a címlapon láccik - má legalább ezeregy éjszaka a arcára lett szántva. Tán nem véletlén a pözsgős díszlet sem, mer

Mister Alcohol-ba könnyű belekarolni, ha táncba indul a kikapós fajta. Persze én is

ez a fajzat vagyok; szivesen kikapnám a végén az Idából is, hogy bepermetezzem ezt a sokat próbált arcáját, helyre kis cicijét, cakkos csúcsját!

A habzó nedüt a karesú poharakba löttyinteném végül, oszt fickósan rámordulnék: gyere ide Ida, idd a pezsegőt, nyejjed babám!

„...jártam a levélre a T. Klinc, ha hagyatt dönteném, és telesprickolnám a szájacskáját?” Ezzel a bájos kérdéssel fordult hozzám húsvéti levelében az ezer arcú Anonimus. Hát, nem is tudom. Thalia istene nem a meglepően mulatságos magaslatokban la-

BILLY BÁCSI LEVELES LÁDÁJA

közök. Persze most van a baj, hogy ez a darab végre egy darabig nincs, színházba meg nem vagyunk annyira járatosak, hogy nyomára bukkanunk az ügyeletes szex-szimbolnak. Marad tehát a régóta letaposott út: vagy emlékképből meríteni, vagy újabb bálványt keríteni.

„Szia Nagyfőnök, Kedves Bill, Uff!

Nagyjában és egészében a Cica úgy jó, ahogy van, talán csak a seggbedugás téma ját lehetne csökkenteni. Ezt már korábban kitárgyaltad, és úgy emlékszem, megoszlottak a vélemények. őszintén szólva én még nem próbáltam, így ... hát szóval nem is tudom, de inkább hagyjuk.”

Ezt írja L. Gyula a vas és acél városából, és lehet, féligr igaza van. Bár amit nem próbálember és némber, nem is tudhatja, mit veszzejt vele. Én például a csigát elég kocsányás, nyálkás-taknyos slejmnek könyveltem el - amíg meg nem kóstoltam. Forrófokhagymás-fűszeres vajban előételnek valami isteni - lehet, egy korpáson dörrentés tőged is átállítana az ínyencek táborába. Ennek ellenére én is sokallom a saját lapomra jutó anal/szex arányt, de sajnos ma - ebben a műfajban - ez az uralkodó trend. Nem tudok elég normális képanyagot beszerezni, mert minden szett torzókból, összes lyukat

egyszerre tömő, rettenet nagy farkakból és minden közben kamerába mosolygó szőkék ből áll. Rágycsúrok hát az Amatór órára, ezentúl kéthavonta jelentkezik majd másodosztályú párocskákkal, de garantált menetekkel.

K. Tamás több hónapja várja, hogy az 56. szám poszter Enikőjét kapcsolatba léptessen vele, de hát nem megy. Márshogyszoktak ezek a művésznők szerelembe esni, nem kellünk mi hozzá. Látod, a Fürelízt se bírtam Anonimnak elintézni, neked is be kell érned egy poszterrel és két dimenzióval. Jaksa Tibicsi - hogy második leveléből is került nyomtatásba - egészen bebátorodván, másfél oldalnyi Rím Rudit gyűrt itt össze nekem. Nagy szerencséje a fickónak, hogy már a hirtelen halálnál tartunk. Az összes oldal levilágítva, csak arra vár a nyomda, hogy befuccsoljak és rámlócsölhessék a késést, de nem! Bezongorázom ezt a jól kififikázott, simára csiszolt nyelvi leleményt, biztos Nektek is tetszeni fog. „Tisztelt Columbo Hadnagy!

A 61. számod szintén kiváló inspirációul szolgálhat egy dákórántó-váltónak. Ha nem veszed tolakodásnak, egy röpké visszapillanat erejéig kommentálnám a látottakat. Kezdjük a velejével! A borító totál kiborító, mégsem felháborító. Lenne egy tippem, hogy mit csinálnék a csajjal a topban. Ebben a lapban ez a nő a „laptop”, amitől nekem is kedvem támadt egy kis hardveresre. Kinyitva az újságot, átvillan a gondolat: kár, hogy ez a kis tapadókorongos fazonra

igazolt nem a rászorulra igazított. De ne ragadjunk le a részleteknél, mert ami igazán (meg)ragadós, az a példa meg a pina mézzel az első képsorozaton. „Méz a picsába” mondhatná nekem is a csaj, de neki csak barátja mézes madzagja kell, aki meg i-

mutatja, hogy a deszkába is lehet szöveget verni. Szerintem elég bizonytalan lehet a faszi, mert csak habozva nyápinát. Egyébként igazán kedvező nedvcsináló jelenetsor.

A LESZBISZEX szintén magával ragad. Mi nőség! Minőség! Csupa finom kodás, összebújás, semmi széthúzás - így aztán nem tárrák elénk - sajnos csak én hiányzom közülük, bár nektek meg - gondolom - ez egyáltalán nem hiányzik. Anikóban az tetszik, hogy a szája helyén is egy kefelnivaló, pihés puncit hord, de nem egy leányalom az sem - vagy talán nagyon is az -, amit a szöszitündér csinál azzal a bal - meg egy kicsivel jobb fasszal. Csorog le a nyálam.

Összefoglalva: megint bebizonyítottad hogy profi nemi szerver vagy. (Server = angol szó, jelentése: szolgáltató.) Gratulálok Jaksa Tibor!

Mit mondjak, Tibikém... A fentiek miatt szegény rímgyári Romhányi is fészekelődhé most a sírjában, de kicsire ne adjunk. Íme még, mindenjunknak tetszik, és előbb - utóbb csak belejössz!

Végül három szót a három fotóról: a sárgasztreccs azért került képbe, mert ő is tud álla-va aludni, nem csak a ló; a tavaszi szöszit az évszaki aktualitás és a kerek popsi szerkesztette be, szezám tárulj meg (akiről a nadrágot láncfűrésszel darabolták le), mint egy perverz vaddisznó arra csábítson beneteket, hogy május 17-én az összes 64-es Cícit csontra leraboljátok.

Csőváz: Kolombusz Hadnagy

LESZBI

SZEX

Nem tudom, miért keresnek a leszbi csajok magukhoz hasonló partnereket. Talán önteltség lenne? Lehet. Mindegy, az biztos, minden is azokhoz a lányokhoz vonzódtam, akik hasonlítottak rám. Mert a pasik sosem érdekeltek. Még a kezdetek kezdetén kipróbáltam ugyan párat, de valahogy nem volt az igazi. Csak akkor még nem tudtam, mi a baj. Később rájöttem: csak a srákokkal nem jó nekem, a lányokkal egész más a helyzet. A várva várt szerelem is eljött az életemben. Egy lányval. Azóta tudom: leszbikus vagyok. Már nem is szégyellem. Sőt, már abba is belenyugodtam, hogy a legtöbb pasi

nyálcsorgatva gondol a lányok szeretkezésére. Ez engem nem izgat, de már nem is zavar. Ha már így van, használ húzok a dologból, ezért szerepelek leszbi fotókon. Abba soha nem mentem bele, hogy valami beizgult kan ott lihegjen a nyakunkba, mikor a barátnőmmel szeretkezem. Ez egyrészt megalázó, másrészről ciki. A pasik azt hiszik, hogy minden nő csak az ő szórakoztatásukért él. Hát nem! Számonra férfiak szexuálisan nem léteznek, a brokit nem szeretem, a puncit viszont... Annál inkább! Pontosabban nem is a puncit, inkább az egész nőt magát. mindenét. A meleg pasik a faszért rajonganak. (És a fiúseggekért.) Én a kedvesem testét-lelkét egyaránt kívánom. Bár soha nem szerettem férfit, de nem hiszem, hogy egy hetero kapcsolatban lágolóbb lehet a szerelem, mint Csilla és köztem.

Legszívesebben belebjunjunk egymásba. A szex nálunk nem csupán egymás felizgatását és kielégítését jelenti. A szeretkezés két lány között olyan érzelmi magasságokba tör, olyan belső húrokat pendít meg, hogy egy áthemergett délután megváltoztatja bennünk az egész világot. Az mindegy, hogy hol kezdjük. Az sem számít, hogy van-e hozzá valami segédeszköz-

zünk. Nem ez a lenyeg. Megesett már az is, hogy a buszon ültünk egymás mellett, kézenfogva, és ott kezdtük el lopva simogatni egymás combját. Kezünk besiklott még a bugyi alá is, és egymás csikloját dörzsölgettük. Majdnem elfelejtettünk leszállni. Aztán már a kapualjban csókolóztunk, fogdostuk egymás cícijét, popsiját, punciját, simogattuk egymás egesz testét.

Mire felertünk a lakásunkba, már nem volt rajtunk bugyi, s valdul vetkőztettük egymást. Az előszobáig már térdén csúszva jutottunk el, s pillanatokon belül Csilla feje a combjaim közé simulult. Már nyalt is. És nem csak nyált, meg a csiklómat szívogatta, de az ujját is betolta a puncimba, és ujjazta lucskos hüvelyem. „Gyere, add ide te is...” - kértem, s ő azonnal arcom fölé terpesztette nedvesre izgult punciját. Nem bírtam ellenállni, és tővig nyomtam szűk kis nyílásába a nyelvem.

Elég gyakran megesik, hogy valami szorakozohelyen fogunk vad smárolásba, ettől persze jól bepróbálunk, kezdődik a tapi, s kénytelenek vagyunk bezarkozni a bu-diba. Állva, egyfolytában csókolózva vetkőzünk meztelekre, én végigcsókolom a testét, ő a combjaim közé nyúl, ujjait bele-

túrja a puncimba, tenyerével a csiklómát dörzsöli, amíg el nem élvezek. Ezek csak gyors meneletek, de nagyon izgalmasak. Szeretkeztünk már tóparton is. Szepember vége volt, az év utolsó meleg napsütéses kora délutánja. A bányató körül alig 10 ember napozhatott elszórta. Le-térítettük a pokrócot, meztelekre vetkőztünk, és elnyujtottunk. Mondanom sem kell, kezeink már elindultak egymason.. Senki sem latta. De azt már igen, mikor leküsztam Csilla labai közé, és csókolni kezdtem a punciját. Nem érdekeltek, neznek-e vagy sem. Igaz, ott nem jubottunk a csúcsig, de azért eszmeletlenül izgalmas volt a dolog. Csilla is alapossan kinyalta a puncim, majd rámhasalt, csókolta a szam, a nyakam, a fülem, a mellém, kezével végigcırógtatta mindenem,

amit csak elért, aztán sorban dugta belém az ujjait, végül már az egész öklet földugva kotorászott a lucsokban.

A legextrább élményünk mégsem ez volt. Egy meleg bárban voltunk, ahová szintén minden héten lejárunk szórakozni. A színpad a műsor végen sötétbe borul, és ha úl is valaki a közéleben, nem láthatja, mi tortenik. Hát ennek a színpadnak a szélre ültünk mi le beszélgetni. Legalábbis kezdetben... Mert persze a szokásos csókcsata lett a dologból, tapizással egybekötve. Lassacskán annyira tűzbe jöttünk, hogy nem bírtunk magunknak megálljt pa-

rancsolni. Felkústunk a deszkákra, olelkeztünk, csokoloztunk, és levetköztettük egymást. Ekkor gyűltak ki a fejek, de mi már nem tudtuk abbahagyni. Az emberek (fiúk, lányok, melegek, leszbik, heterők, biszexek, vegyesen) közelebb jöttek, és tapssal biztattak. Valahonnan előkerült két vibrátor is, már nem volt megállás. Kinyáltuk egymás popsiját, punciját, aztán betuszkoltuk egymásba a vibriket, a nagyobbat a punciba, a kisebbet a popsinylásba. A közönség biztatott, felkiabáltak, hogy fordulunk felejük, mert nem látják elég jól, mit csinalunk, és

egyre többen és többen lettek, de mi csak egymást látuk, egymást ereztük. Nem erdekelte, hogy most mindenki látja a titkainkat, csak nyáltunk, ujjaztunk, csókolóztunk, ölelkeztünk, simogattunk, és vibriztunk; aztán csak sikitottunk a gyonyörtől, élveztünk, lihegtunk és sóhajtoztunk. Ott, mindenki szeme láttára, premier plánban. Óriási tapsot kaptunk, és akkor jöttünk rá, hogy megy ez nekünk. Levelet írtunk a Cicának, az általunk egyetlen gusztusos lapnak, az elkészült képek pedig már magukért beszélnek.

TÜNDE

LEANA

KÉREKDED

Bezzeg az én nagymamám nem tudott így kinézni. Ó fejkendőben, sok szoknyában ment a TSZ-ból nyugdíjba - ellentétben Leana néivel, aki a maga 148-as mellbősegével az 1994. év legerotikusabb szenzációjaként vonult be Ámerika történelmébe. Hát igen. Az újvilág a korlátlan lehetőségek országa. Ott ilyen adottságokkal betegre keresheti magát egy mámi és még tüdővésztől sem kell tartania. Bele van kacagva rendesen a TBC szemibe. Brékfaszt-früstök után tőgyre dolgozódik a bacon-szalonna, hamar beépül zsírszövetnek a hamburger és már is lehet hívni a kisunokát: gyere Dzsonika, lufizz egy kicsit nagyanyó csöcseivel. Unod már? Akkor a melltartótat vigyétek ki Frenkikével a kert végibe és állítsatok fel belőle két indián sárat!

Íme, itt a bizonyíték, hogy léteznek ilyen Matild típusú bőrök a világban. Náluk minden flottul működik; hibátlan a vonalvezetés, egyben van a cucc, de az összhangzattan valahol mégis biccen.

Látom én, hogy a mell-muff-combszentháromságba itt nem lehet belekötni, de azért legyünk csak résen! Nem a kiberetvált vénuszon fogok én gyanút, mert az is echte.

A szöghaj viszont, meg a búvár arc zombi ujjakkal kombinálva már sűrűbb óvatosságra int. Igaz, talán csak az ösztönöm súgja, de vigyázat!

A látszat néha csaj.

magazin
cica

Amafőrora

Az idei év első szép napja március 27-re esett, amikor az adott címre majd' negyven perces késéssel (plusz minősíthetetlen fejfájással) végre megérkeztem. Nekem mindenki akar szakadni az agyam melegfronti hatásra, ha azt meg-

előzően éjszakába nyúló programpontok alapján aljasítom le magam részeg disznójává. Most is így történt: röf-röf-röf, orra sárba döf, bassza meg! - de a bögre kávé és a búrára permetezett hideg víz vigyorlássá formázta a vicsorgást.

Brigitta és Róbert mindeközben talpig puccban és részvétteljes csendben műlatták az időt. Ezzel is tisztelegve a Cica Magazin vélte eleganciája és a főnök átmeneti üzemzavara előtt. A benti fotózást helyszüke miatt hamar elvetettük (én a sulykot is né-

hányszor), így spontán tavaszi kirándulásban maradtunk. A szunnyadó természetben (természetes zöld nem lévén) közeli helyeken, dombokon-hegyeken, kibelezett kőbányák és lepusztult sportpályák környékén próbálkoztunk - sikertelenül.

A harangszó már a 100-as úton érte maroknyi, mindenre elszánt csapatunkat. A Déli Krónika újabb bevetésről tájékoztatott, és mire az F16-osok sértetlenül visszatértek olaszországi támaszpontjaikra, mi is ráleltünk végre erre a kis horhosra. A csalitoson át idevezető ösvény bejáratát két, erősen etnikumú külsővel megbarnított útszéli szustyok állta el. Miután garantál-

tam, hogy az üzletmenetükre nem jelentünk akadályt, terebe kapcsolva áttörtem a bozótton, és kezdetét vehette az Amatőr óra képpé formálása. A sztori zseniálisan egyszerűre lett véve: egy kacér leány - modellként kellettve magát - vágyakat gerjeszt fotóst alakító partnerében. Lesodrólik a bugyi, szétnyílik a barlang húsos bejárata, felkínálódva a kutakodó, szorgos

nyelvnek. Ezt cserébe orális ngerlés követi (amelyet egy-szerűen csak szopásnak titulálnék), hogy aztán kezdetét veszhesse a több oldalról is megörökített fajtalankodás és malackodás. A jó szeretkezés záloga a kényelem. Nos, ez az egy hiányzott csak a terepen - ennek ellenére Brigi

zokszó nélkül hevert el a murván, Robi pedig ifjonci vehemenciával próbálta ismét teherbe ejteni kedvesét. Egy igényes, igazán jó szetthez minimum hat rolni filmet illik eldarálni. Ez tekercsenként 36 kockát jelent, ami természetesen jó sok ideig eltart. Én - instabil állapotomat és a

mostoha körülményeket figyelembe véve feleztem a kvótát, de így is többszöri pauzát okozott a film- és pozcsere, valamint az aktuális cigarettaszünetem. A fiatalok közben (mintha baldachinban hemperegnének) folytatták a kényelmetlen-kontra-kéjmeccset, ami sokat tapasztalt rókaként benne is tiszteletet ébresztett.

Egy ilyen alkalommal bicikliző cserkészcsapat ölébe hullott a látvány: hangos kurjongással nyugtázta a kúrást; felverve az összes sütkérező gyíkot, de ez még nem merítette ki a megrontás bűntettét. A minden jó, ha jó a vége elv alapján a befejezést magától érhetőleg jól láthatóvá kellett megformálnunk, amihez ebben az

esetben három személy és három szerv szükségeltetett. Robi és a farka, Brigi és a szája, valamint Billy és a gépe bizonyítottan sikeresen működött közre, ami a sztorit illetően megnyugtató eredmény. minden úgy történt, mint a mesében: Billy meglátta, Robi meglőtte, Brigi meg hamm, bekapta, aztán itt a vége, huss és fuss. Lefelé

menet még egyszer megkínáltam a bozótnak a dukkót, a fiatalokat haza-fuvoroztam, de a két repedtsarkút már nem találtam. Maradt hát a jól megérdemelt matyizás utáni munka: diakeretezés, szerkesztés, méretezés, szövegírás, és most már Ti is beavatódtatok végre, hogyan is készült az áprilisi Amatőr óra.

Big Boss

Nem mai keletű a natúrszex. Már a görög istenek szívesen játszották, Lucullus római hadvezér udvarában a minden napos orgia elmaradhatatlan eseménye volt, de a Harmadik Birodalom homoszexuális tisztei is rendre kiélték ebbéli pverzit-

ójukat. Apropó, pverzió. Az idegen szavak szótára szerint feslettség, elveteműség, romlottság, nemelővényedés. Én hagynám a lexikon. Idejét múulta. Soha ne egy harmadik személy döntse el, hogy mi a pverz és mi nem. Az két emberre tartozik. Vagy többre, de ha mindenjában akarják, az már nem lehet pverzió. Így vallanak a művészek is. Zichy Mihály lavór fölött dolgát végző úriasszonyt festett meg, leselkedés közben önkélegítő férfiaakkal, aki szerintem a Mester maga. Collardtól a Vad éjszakákban (hála Csejdi András fantáziadús fordításának) többször is részletesen olvashatjuk, hogyan pisiltette le magát szex után a Szajna-parti homosokkal.

A könyvből - hasonló címmel - ma is vetített film készült, de a kép árnyaltabban fogalmaz. A moziban legalábbis, mert a pornófilm már nem sorolja bízarr kategóriába a kérdést. A szexújságok hirdetései is hemzsegnek a „megfürdenék szárga aranyzuhagodban” kezdetű alapkezdről az „alázatosan aládfekszem és pisilj le” középpáhaladón keresztül a „hugyozd tele a számat és lenyelem” című felsőfogig mindenkel. Nem beszélve a „Ha téged is érdekel a pelenkázás, gumibugyi, katéter és beontás, szívesen találkoznék veled”, esetleg „Nagyfarkú férfi jóvágású fiúkat, társaságot szopna, nyalna. Seggbe kúrhattok, kikötözhetek, elverhettek, megalázhattok, számba pisilhetek, beleszarhattok” című teljes szervizről.

A prédíria elborult agyú beteg gócként próbálja lokalizálni az üget, vagy egyszerűen nem is akar tudomást venni róla. Viszont a szexualitás bonyolos fokára kerülve már sok minden elkép-

zelhető, példa erre az N.L. monogrammal érkezett hosszú levél néhány részlete is, minden komentár nélkül.

„A natúrszexnek, mint mindennek az életben, többféle módja van. Hagyuk a szélsőségeket, azt bomlott elmék művelik. Amiről én beszélek, az izgató és élvezetes. Sajnos az olyan lányok, akit egyébként túl sokat tisztálkodnak, kicsit kényesebbek. Az egyik ismerősöm a fürdőkádban kérte a nőjét, hogy pisilje le. A lány hosszas unszolásra hajlandó is volt, de csak a lábára merte. Anna barátnőm már belevalóbb. A <reggeli első sugár> kivételével bármikor hajlandó, ha erre kéri a férje, egy volt csajomat meg rendszeresen arcon és szájba pisili a barátja. Egyéb guszstalanságait is elmesélte, amit nem írok le, mert gyomor kell hozzá. Ó dolguk, ha a csávó dugni nem tud, és Éva tűri, hát csinálják így.

Szerencsére én is átléltem ennek az igazi izgalmát. A barátnőm már gimis korában kipróbtalta, de még nem élesben. Hárman osztáltársnők egymás előtt maszturbáltak, és a végén bepisiltek. Azóta ót is izgatja ez a játék. Egyszer dugás közben nagyon nyomtam a hólyagját és kimentük a fürdőszobába. Állva folytattuk, és amikor elélvezett, már nem tudta visszatartani. Ahogy megéreztem a combomon a forró sugarat, én is

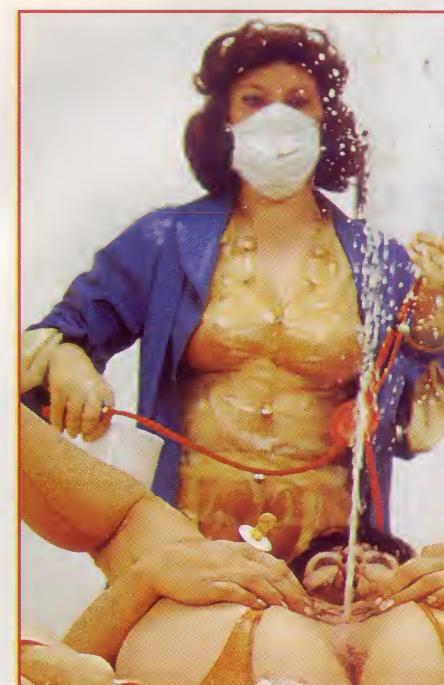

sztoridat, de ne legyen nagyon ordenáré, vedd kább Cicásra a figurát. Más véleményét is szísen megismernék, pro vagy kontra; ha érkezik még erre a téma levél, visszatérünk a kérdésre. Az itt közölt képeket - a gyengébbek kedvéért csak és kizárolag a story alátámasztására szolgáltatottam. Mintegy illusztrálva a fentiekhez, ahogy nagyméltóságom kész szolgálója is elárulta: „A Cica magazin irodalmi folyóirásban is nagyon helyesen tartom, hogy a tanulmányok novellákat ízlésesen elhelyezett, ötletes illusztrációk teszik érthebbé, amelyek tökéletesen hihetőek monizálnak szövegkönyvezetükkel, jobban rátálgítanak a lényegre és olykor mintegy rejtélyeket is feltárnak. Az újságot lapozva a képeket nézegetve zaftos, csúszós képződményeket keltik fel a kíváncsiságunkat. Ez eszünkbe jut, milyen jó a dolgok mélyére hatolni. Azonban van egy olyan figura is, amikor látszatra úgy érkezik: áll még a tourista a sikamlós terepen, görögök markolva botját, közben azonban lassan csíklik lefelé a völgy mélyébe. Ez nagyon kedvező phenomen, ilyenkor javallott a kiegészítő mozgások haladéktalan elvégzése. Arról viszont nem írás semmit, szokott-e még Janka néni sfelés körben alád vágni a botjával?”

azonnal elélveztem. Azóta a kádban állva még egyszer lepisilt, és én is ót, de csak a melléig hagyta. Arra már rájöttünk, ha sok folyadékot iszunk, akkor nincs szaga. Sajnos odáig még nem jutottunk el, hogy egymás szájába pisilünk, mert én olyankor túlizgulom magam, és álló farokkal nem vagyok. A kedvesem meg kicsit szégyelli, de szerintem nemsokára megcsináljuk, mert izgat mindkettőnk. Ha megtörtént, és érdekel benne, akkor majd azt is megírom. Régebben volt nálatok is egy-két írás ebből a témből, miért maradt el? Csoci: N.L.”

Talán mert ez nem teljesen vág a profilunkba. Ennek ellenére minket minden érdekel, és ezt mint olvasó is mondhatom. Persze, írd meg a

Régóta sejtettük a haverommal, hogy a Kovács Marti nagy spiller. Már a suliban is feszт dicsekedett női pasikkal, meg lezajlott grupival, de a nagyszünetben ezek inkább csak egy élénk fantázia kisded játékaiként hatottak. Érettsgи után totál meg is feledkeztünk róla. Mi Lalival nagyban zenekart alapítgattunk, amikor augusztus végén néhány lemezt kölcsönkérni betoppant hozzám a kisasszony. Nem mondomb, sütött róla a szándékoság; testhez simuló ruha meg vörös boszorkánycipő, de azt nem tudhatta, hogy ketten leszünk. Nekünk a

nyár addig azzal telt, hogy kiderítsük, mi a jelszó. Már mint ahhoz, hogy ketten ugorhassunk meg egy nőt. Görög ismerősünk, Jorgosz avatott be a nagy titokba: „az a jelszó, hogy nincs jelszó”. És tényleg, két nap múlva, minden görcsölés nélkül sikerült egy Annamarit kéglire vinnünk. A nagy tettből még az se vont le sokat, hogy piros

BELÉ A EÉCSÓBA

betűs ünnep lévén öklömnyi vattacsomagon keresztül kóstoltattunk csak be a lucskosba. És egy hétre rá becsöngett a Kovács Márti. Doboz Marlboro-t hozott ajándékba, de nem lepődött meg kettőnkon se. „Majd osztoztok rajta” – csacsogta kacérán, aztán ledarálta a jelenlegi helyzetet.

Fotómodellnek készül, de felvették a közgázra is. Floridában nyaraltak az ősökkkel, és azóta imádják Stinget. Összenéztünk Lalival: ha fullánk kell, hát jó helyen járssz bебi. Elpróbálni se lehetett volna jobban, ahogy nekiestünk. Én csőrzni kezdtem vele, a havrom meg hátulról támadott.

Piszok jó seggű a nő, hogy ezt eddig mérte nem vettem észre? Két perc alatt kiszabadított minket, és csak úgy sliccbból nagy szopásba kezdett. Anyám, ebből mi lesz... hát hamar a nyársra került: én szopattam tovább, Lali meg a túloldalról

kúrta. Piszok büszke voltam a szerencsénkre, bele is csaptam a haverom tenyerébe, vesztemre. A kis kurva ettől teljesen begurult. Kiszállnia luxus lett volna, de onnantól kezdve nem engedett magába. Nagy sértődésben

egyre csak a Lali ölébe feszkelődött és minden úgy intézte, hogy ő varrhassa. Nem mondomb, továbbra is cumizott, de minden pillantásával porba próbált alázni. Elöntött a düh – itt te nem dikálsz, te mocskos szajha! Széthúztam a

seggét, ráköptem a farkam végére, és bele-nyomultam a végbelébe. Mint az állat, baszni kezdtem a picsáját. Egyből nyuszíteni kezdett, de nem a fájdalomtól; érezni lehetett rajta a gyakorlatot fakanál ügyben. Lali a túlpartról hesszelt, mi is történik. Tudtam róla, hogy ezerszer elfantáziált már hokizás közben ilyesmikról, és most a nagy lehetőség szétsapja az agyában az adrenalint. Átfordította a nőt, és most ó furakodott be az egyre táguló seggbe. Szabályos kivégzés történt, de Mártit ez gerjesztette igazán. A hajába markolva

húztam rá a száját a faszomra, levegőt alig kapott, de nyögött meg-
állás nélkül. Egyfolytában élvezett, egyik orgazmusát a másik
követte. Libabőrön remeggett, nyuszített, már mozdulni sem
bírt, de előlem újra és újra elhátrált. „Mi az apád fasza bajod
van?” – sziszegtem a képébe, amire azzal jött, hogy „ne hara-
gudj, de az én vaginám is véges” Na ettől aztán tényleg hangos
röhögésbe törtünk ki. Az első öt
percet leszámítva a muffja felé
se néztünk, csak a picsáját
súroltuk rojtosra, mégis
ilyen szende-szűz alibivel

állt elő. Innentől tényleg prosztóként viselkedtem: először kihugyztam az ablakon a tizedikről, aztán nagyokat bőfögtem, végül sikeresült néhány dallamosat is finganom, ami végleg betette a kaput. Lali még próbálkozott néhány pózzal, de egyre csak azt vigyorogta felém, hogy „de nagy fasz vagy, hagyd már abba”. Befejezte

ők is hamar, a kisasszony meg zihálva rogyott össze. Már védekezésre képtelenül asszisztált a sorsához, az arcát megadóan tartotta fején. Már belefáradt a harcba, szemérmére se voltam veszélyes, rámárkolt hát végire, és kiverte a

faszom. Ráfröccsentem Mártona sértődött pofijára, és a haverom is jött egyből, mocskosul összegecizve a szőke színésznőt. Csak folyt végig rajta a raga, ennyi anyagot még életemben nem láttam, el se hiszem, ha nem mi csináljuk. Hát, kábé így basztam el a nagy lehetőséget, mert a nőt azóta se lát-

tuk. Pedig isten bizony, én nem haragszom rá. Egy doboz Marlboro-ért újra korponon dörrenteném – még arra is fölesküdnék neki, hogy soha többé nem fingok ki az ablakon.

SAMU

Reménytelen a helyzet, manapság a csapbol is csak szőke modellek hemzsegnek elő. A mérleg serpenyőjével visszaállítandón dobtam he ezt az embert próhátó feketét, hogy szörnyű vad sötétségeset rántson már helyre valamennyit a hidrogéntől elfásult libidónkhól. Nálam bejött. Sikerült felkeltenie érilekűdésemet, és ettől még a bepácolt aligut bejáratát őrző veres karvaly-karmok se bírnának eltántorítani. En mondóm, nem kell finnyázni; vesszen minden előírást, éljen az ebola!

